

ΑΘΗΝΑΪΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΩΝ ΝΕΩΝ.

ΕΤΗΣΙΑ ΣΥΝΔΡΟΜΗ

ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ

Ἐν Ἑλλάδι..... Δρ. ν. 3.—
Ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ.. " 3.50

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΔΙΣ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ

ΕΚΑΣΤΟΝ ΦΥΛΛΟΝ

ΤΙΜΑΤΑΙ

Λεπτῶν.....20
261—Γραφεῖον ὁδ. Ἑρμοῦ—261

Ἄναμφισβήτητον ἔστιν ὅτι ζῶμεν ἐν ἐποχῇ μεγάλῃς διανοητικῆς ἐνεργείας, ἕνεκα τῆς πληθύος τῶν δεομένων ἐρεύνης προβλημάτων, ἕκαστος δὲ ζητεῖ στήριγμά τι ἐφ' οὗ νὰ στηριχθῇ. Ἡ ἀβεβαιότης τῆς διανοίας καθίσταται βάσανος διὰ τὸν ἄνθρωπον. Εἰσὶ μυστήρια ἐν τῇ θρησκείᾳ, ἀ οὐδέποτε δυνάμεθα νὰ ἐννοήσωμεν. Οὐδέποτε διὰ τῆς ἐρεύνης δυνάμεθα νὰ εὐρωμεν τὸν Θεόν, τὰ βῆθη τῆς σοφίας αὐτοῦ ἀνθρώπινος νοῦς δὲν δύναται νὰ ἐρευνήσῃ. Καὶ ὁ βίος πρὸς τούτοις ἐστὶ περίπλοκος, οὐ σπανίως δὲ βαίνωμεν τυφλῶς καὶ αἰσθανόμεθα τὴν ὁδὸν ἡμῶν, ἔχοντες ὡς ὁδηγὸν τὸν φιλικὸν τοίχον. Ἄλλ' ἀφ' ἑτέρου, τὸ οὐσιώδες πρὸς ποδηγήτησιν καὶ παραμυθίαν ἡμῶν κεῖται ἐκτὸς τῶν δυνάμεων ἡμῶν. Πάντες οἱ ἄνθρωποι, ἰδίᾳ δὲ οἱ νέοι, δέον νὰ ὦσι θετικοὶ ἐν τῇ πίστει αὐτῶν. Μὴ βασιζετε τὴν πίστιν ὑμῶν ἐπὶ τῆς ἀμαθείας, ἀλλ' ἐπὶ στενῆς σχέσεως πρὸς τὴν γραφήν. Ἐστὲ ἐπιμελεῖς σπουδασταὶ τοῦ λόγου τοῦ Θεοῦ. Ὁ σκεπτικισμὸς ἔχει δύο πηγὰς ἐν ταῖς ἡμέραις ἡμῶν, ἀφ' ἑνὸς μὲν τὴν καύχησιν ὑψηλῆς διανοίας, καὶ ἀφ' ἑτέρου τὴν ἐπιπολαίαν γνῶσιν τῶν Γραφῶν. Αὗται εἰσὶν αἱ δύο πηγαὶ τῆς πικρίας ἐξ ὧν ρέουσιν ὕδατα οὐδόλως τὴν δίψαν σβέννυντα, καὶ ἀ πίνοντες ἀποροφᾶτε πυρετὸν καὶ ἀγωνίαν. Ἀποφεύγετε ἀμφοτέρας καὶ ἐνθυμήθητε ὅτι ὁ προσερχόμενος τῷ Θεῷ πρέπει νὰ κρατῇ ἐν μιᾷ χειρὶ ταπεινωσιν ἐν δὲ τῇ ἑτέρᾳ εὐγνωμοσύνην, ὡς προσφορὰς εἰς τὸν βωμὸν αὐτοῦ.

«Εἰ δὲ τις ὑμῶν λείπεται σοφίας, αἰτείτω παρὰ τοῦ δίδοντος Θεοῦ πᾶσιν ἀπλῶς, καὶ μὴ ὀνειδίζοντος, καὶ δοθήσεται αὐτῷ· αἰτείτω δὲ ἐν πίστει, μηδὲν διακρινόμενος· ὁ γὰρ διακρινόμενος ἔοικε κλύδωνι θαλάσσης ἀνεμιζομένῳ καὶ ριπιζομένῳ.»

ΦΡΙΤΙΟΦ

ΣΚΑΝΔΙΝΑΥΙΚΗ ΠΑΡΑΔΟΣΙΣ.

(Συνέχεια, ἴδε ἀριθ. 5).

«— Χαῖρε, ἀνέκραξε, πνευματικὲ μου πάτερ· φαίνεται ὅτι ἐν τῇ ἀπουσίᾳ τοῦ ἀετοῦ εὐρον εὐκαιρίαν οἱ γῦπες νὰ καταστρέψωσι τὴν φωλέαν των. Ἐπρεπε νὰ τὰ περιμένω, ἀλλὰ θὰ μοὶ τὸ πληρώσωσι! Οὕτως ἀναμφιβόλως θέλει ἰσχύσει ἐν τῷ κράτει των ἡ δικαιοσύνη καὶ ἡ εἰρήνη· οὕτω τηρεῖ ὁ Ἐλγ τὸν βασιλικὸν λόγον του. Πλὴν ἔλεος, εἶπέ μοι, ποῦ εἶναι ἡ Ἰνγεβόργη;»

«— Υἱέ μου, ἀποκρίνεται ὁ γέρον ἐν ἀπορίᾳ, ἀφ' οὗ ἀνεχώρησας διὰ τὰς Ὀρκάδας, ὁ Βίγκ ἀπῆλθε κατ' ἡμῶν φέρων στρατὸν πενταπλάσιον τοῦ ἡμετέρου. Μᾶς ἐνίκησε· καὶ οἱ ῥυακὲς ἐκ τοῦ αἵματος ἐρυθράνθησαν. Ὁ κοῦφος Ἀλφδὰν ἐπολέμησε γενναίως, ἀλλ' ὁ Ἐλγ ἐτράπη εἰς φυγὴν συμπαράσυρρας κατόπιν αὐτοῦ καὶ τὸν ἀδελφόν του, ἐν δὲ τῇ φυγῇ των ἔθεσαν πῦρ εἰς τὴν κατοικίαν σου. Ὁ νικητὴς τοῖς πρότεταιν συμβιβασμὸν ζητῶν καὶ γέρας τοῦ πολέμου τὴν χεῖρα τῆς ἀδελφῆς του ἢ τὰ στέμματα των. Οὕτως ἡ βασιλὶς ἠναγκάσθη νὰ ἀκολουθήσῃ τὸν Βίγκ εἰς Νορβηγίαν.

«— Ὡ γύναι, ἀνέκραξεν ὁ Φριτιόφ, διδόμενος εἰς σκαῖον γέλωτα οἱ κυανοὶ ὀφθαλμοὶ σου μᾶς μαγεύουσι καὶ τὰ ψευδῆ δάκρυά σου μᾶς καθιστῶσιν ἀναισθητοὺς. Ὡ γύναι, ἡ ἔχουσα τὸν τράχηλον ἐλαφάντινον καὶ ῥοδίνην τὴν χροιάν εἶσαι σταθερὰ ὡς ἡ χιὼν τοῦ ἕαρος καὶ πιστὴ ὡς ὁ πνέων ἄνεμος! Ἡ προδότις! πόσω μοὶ ἦτο προσφιλὴς καὶ τὴν ἡγάπων, καὶ τὴν ἀγαπῶ ἔτι, διότι δὲν τὴν περιφρονῶ ἔτι ἐπὶ τοσοῦτον ὥστε νὰ εἶπῃ ὅτι δὲν ἦτο φίλη μου! Ὅταν ἐπεχείρουν ἀγῶνα τινα αὐτὴ ἦτο τὸ γέρας· τὰ πάντα εἶχομεν κοινὰ, θλίψεις τε καὶ εὐ-

Λέγεται ότι οί μικροί 'Ιάπωνες δεν κλαίουν ποτέ ή ὀρθότερον *σαρλιάς* και τῶ ὄντι μεταξύ χιλιάδων παιδῶν οὐς συνήντησα ἕνα μόνον εἶδον κλαίοντα· εἶναι δύσκολον νά εὕρη τις παιδικόν γένος ἰσχυρότερον, ὑπομονητικώτερον και χαριέστερον· ή σπουδή των τοὺς καθιστᾷ θαρραλέους και ὑγιεῖς. Ποτέ δὲν ἀφίνουσι τὰ μικρά των εἰς τὴν οἰκίαν αἱ 'Ιαπωνίδες μητέρες ὑπὸ τὴν προστασίαν των μεγαλειτέρων των ἀδελφῶν, ὡς τοῦτο πολλάκις συμβαίνει παρ' ἡμῖν, πάντοτε συνοδεύουσι ταῦτα τὰς μητέρας των, αἵτινες τὰ φέρουσιν ἐπὶ των βράχειών των. Εὐθύς ὅπου τὰ παιδιά εἶναι εἰς κατάστασιν νά περιπατῶσι μόνα των, διάγουσι τὴν ζωὴν των ἔκτοτε

κατασκευάζοντα μικρολογήματα ἐκ πηλοῦ πάντοιων εἰδῶν και ὑψοῦσι τὰ εὐθυσια πρόσωπά των πρὸς τοὺς διαβάτας διὰ τοῦ χαριέντος «Ὁχίο, Ὁχίο πιέτραι τέμπο». «Καλημέρα, καλημέρα, ρίψατέ μας κανὲν νόμισμα».

Οἱ 'Ιάπωνες παῖδες ἀγαπῶσι πολὺ τὰς διηγήσεις· διὰ τοῦτο δὲ πολλάκις βλέπει τις καθ' ἑδὸν ἀπειραριθμούς ομάδας τοιοῦτων· περίεξ γερόντων τινῶν, οἵτινες εὐρίσκουσι μεγάλην διασκεδάσιν διηγούμενοι εἰς τοὺς νέους ἀνέκδοτα λίαν συγκινητικὰ και ἔκτακτα. Πλήθος συνηθειῶν και παιδικῶν ἀθυρματιῶν εἶναι καθ' ὅλα ὅμοια πρὸς τινὰ των τῆς Εὐρώπης.

Οὕτως οὐχὶ ἀπαξ εἶδον παῖδα κρατοῦντα μεταξύ των δακτύλων του κοιλίαν και ψάλλοντα εἰς αὐτὸν λόγους ἀναλόγους τούτων.

Σαλίγκαρε, σαλίγκαρε δεῖξέ μου τὰ κέρατά σου, Ἐξάγαγε τὰ μάτιά σου διὰ νά ἴδῃς τὸν οὐρανόν, Διότι ὅλα εἶναι μαῦρα ἐν τῇ κατοικίᾳ σου.

Ἐχουσι τὰς ἀμάδας, τοὺς μύλους, τοὺς ἀετούς, τὰς σφαίρας (τόπια), τὰ σφαιρίδια (βώλους) και τέλος ὅλα σχεδὸν τὰ παιγνίδια, ὅσα βλέπει τις ἐν ταῖς διαφόροις τῆς Εὐρώπης πόλεσι.

Η ΒΙΡΔΩ ΚΑΙ Ο ΚΥΩΝ ΑΥΤΗΣ

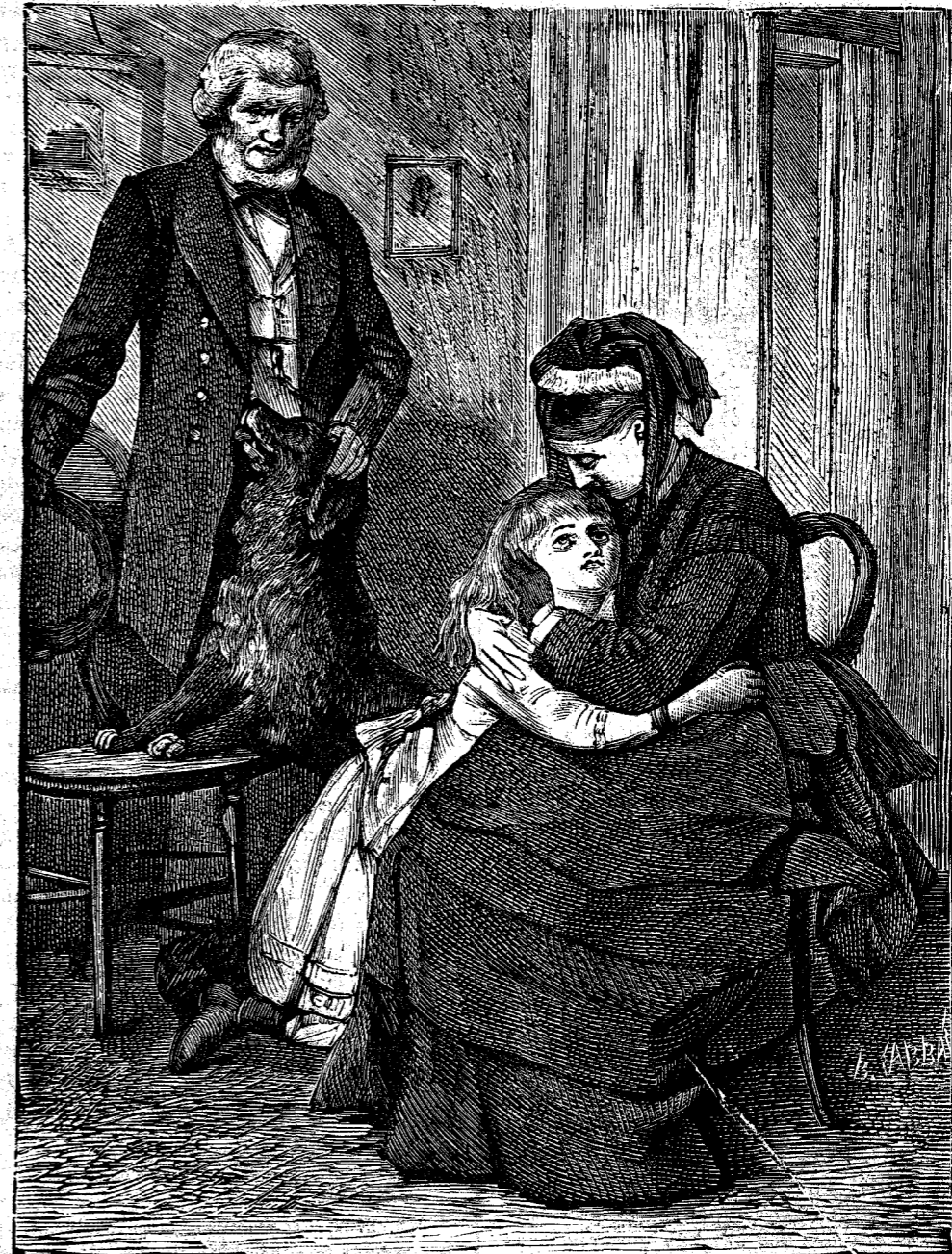
ὑπὸ Γ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΟΥ.

(Συνέχεια. Ἰδε ἀριθ. 5).

Ἡπόρησε και ή γυνή ἐκείνη βλέπουσα τὴν ἐπιθυμίαν τοῦ κυνὸς νά εἰσέλθῃ εἰς τὴν οἰκίαν της· ἀλλ' ὅτε παρετήρησε τὴν ἐπιμονὴν τοῦ κυρίου του ἀνακαλοῦντος αὐτὸν, ἀπεσύρθη τοῦ παραθύρου. Ἔλεγε δὲ καθ' ἑαυτὴν, «ή μὲν κόρη ἔχει τόσον εὐάρεστον φυσιογνωμίαν, ὥστε ἤθελα εὐχαριστηθῆ νά γνωρισθῶ μετ' αὐτῆς· ἀρὰ γε θά μοι δεῖξῃ τόσην φιλίαν, ὅσην και ὁ κύων αὐτῆς; Ὁ δὲ γέρον φαίνεται ἀνὴρ ἀγαθώτατος!» Ἐν ᾧ λοιπὸν διενοεῖτο οὕτως, ἀνεμνήσθη τῶν παρελθόντων συμβάντων αὐτῆς, ὡς ὁ Κύριος Αὐδήλιος, ὅτε τὸ πρῶτον εἶδε τὴν Βιρδῶ· ἀλλ' αἱ ἀναμνήσεις αὐτῆς ἦσαν ἀντίθετοι των ἐκείνου· διότι αὐτὴ ἀνεμνήσθη τῆς τρομερᾶς ἐκείνης νυκτὸς καθ' ἣν τὸ πλοῖον ἐναυάγησεν. Ἀνεμνήσθη ὅτι αὐτὴ μετὰ τοῦ θυγατρίου της ἀφῆκεν εἰς τὰς Ἀνατολικὰς Ἰνδίας τὸν σύζυγόν της και ἀνεχώρησε διὰ τὴν Ἀγγλίαν χάριν τῆς πασχούσης ὑγείας της, και ὅτι τὴν παραμονὴν τῆς ἀφίξεώς των συνέβη ή τρικυμία! — Τότε δὲ θέσασα τὸ τέκνον της εἰς ἀσφαλέστατον μέρος τοῦ πλοίου, ὡς ἐνόμιζε, και ἀφήσασα τὸν κύνα πρὸς φύλαξίν του, ἐδραμεν εἰς τὸν πλοίαρχον, ἵνα μάθῃ ἂν ἦναι ἐλπίς σωτηρίας και τί πρέπει νά πράξῃ ὑπὲρ τοῦ τέκνου της· ἐπιστρέψασα δὲ μετ' ὀλίγα δευτερόλεπτα δὲν εὗρεν οὔτε τὸ τέκνον οὔτε τὸν κύνα! Ὅθεν καταληφθεῖσα ὑπὸ λύπης, ἦν οὐδεὶς κάλαμος δύναται νά περιγράψῃ, ἔτρεχε σχεδὸν φρενήρης ἄνω και κάτω ζητοῦσα τὸ τέκνον της και ἀναφέρουσα πρὸς πάντας τὸ δυστύχημά της! Ἐν τοσοῦτῳ τὸ μὲν παιδίον δὲν εὗρεθη, εὐδεις δὲ παρέσχεν αὐτῇ βοήθειαν, διότι ἕκαστος ἐν ταύτῃ τῇ ὥρᾳ τοῦ κινδύνου ἐφρόντιζε μόνον περὶ ἑαυτοῦ και των οἰκείων του. Ἡ δὲ δυστυχὴς μήτηρ, ἥτις ἀπώλεσε τὸ τέκνον αὐτῆς, ἐμελλε πρώτη ἀναμφιβόλως νά πάθῃ ἐκ τῆς ἀπειλοῦσης ἀπαντας συμφορᾶς! Τί δὲ ἔπρεπε νά κάμῃ; νά ριφθῆ εἰς τὴν θάλασσαν, ὅπως και αὐτὴ πνιγῆ; Κατὰ τὴν πρώτην στιγμὴν τῆς θλίψεως της παρωτρύνθη οὕτω νά πράξῃ· ἀλλ' ἔλεγε τῆς καὶ ή τύφῃς τῆς συνειδήσεως ὅτι κατέλιπε τὸ τέκνον της, ἔστω και ἐπὶ ὀλίγας μόνον στιγμὰς και ἐν ἀσφαλείᾳ, ὡς αὐτὴ ἐνόμιζεν, καθίστα τὴν ζωὴν

της τοσοῦτον ἀφόρητον, ὥστε ἐπεθύμει νά ἔλθῃ ὁ θάνατος, ὅπως καταπαύσῃ τὴν ἀλγηδὸνά της και τὴν συνενώσῃ μετὰ τοῦ φιλτάτου τέκνου της. Ἀλλ' αὐτὴ ἐσυλλογίζετο και περὶ ἄλλου τινός—τοῦ συζύγου αὐτῆς, ἀπὸ τοῦ ὁποίου πρὸ ὀλίγου εἶχεν ἀπο-

εἰς τὴν θάλασσαν ἐν ἀγνοίᾳ πάντων των ἐν αὐτῷ; ἔταφη ἀρὰ γε ὑπὸ τὰ παρωργισμένα κύματα; Ἀλλὰ καθ' ὅλας τὰς πιθανότητας αὐτὸ μετὰ τοῦ κυνὸς ἀπώλετο. Οὕτως ἐπειδὴ δὲν ἤλπιζε νά ἴδῃ ποτὲ πάλιν τὸ φιλτάτον της τέκνον, τοῦ δὲ πλοίου βυθι-

χωρισθῆ· ἐσυλλογίζετο δηλαδὴ τὸ μέγεθος τῆς θλίψεως του ἂν ἐμάνθανεν ὅτι και αὐτὴ και τὸ τέκνον των ἀπωλέσθησαν! Ὁχι, (ἔλεγε καθ' ἑαυτὴν) πρέπει νά ζήσῃ, ἂν ἦτο τοῦτο δυνατόν, ὅπως συντελεσθῆ εἰς παρηγορίαν αὐτοῦ. Ποῦ δὲ ἦτο τὸ τέκνον της; Ἡδύνατο ἀρὰ κῦμά τι νά τὸ ἐκτινάξῃ ἀπὸ τοῦ πλοίου

ζομένου, ή καρδία αὐτῆς ἦτο πλήρης ὀδύνης· ἀλλὰ χάριν ἐκείνου, ὅστις ἠγάπα τὸ θυγάτριον, ὅσον και αὐτὴ, ή δυστυχὴς μήτηρ προσκολληθεῖσα εἰς σανίδα τινὰ τοῦ βυθιζομένου πλοίου ἐπλεεन ἐπὶ τῆς θαλάσσης. Τοῦτο ἦτο τὸ τελευταῖον αὐτῆς καταφύγιον, ή μόνη ἐλπίς ζωῆς, ἦν ἐπιθυμοῦσα νά σώσῃ, χάριν τοῦ

θεν. Τὰ έντομα έχουσι τοιαύτα άνοίγματα έν τοίς πνεύμοσιν αύτών. Η άκρίς έχει είκοσιτέσσαρα έν τέσσαρσι σειράσι. Έκ τούτου βλέπετε ότι είσι διάφοροι τρόποι άναπνοής έν διαφόροις ζώοις. Ούχι πάντα άναπνεύουσι διά του στόματος και τής ρίνος, ώς ήμείς.

Βλέπετε ότι ή κυριώτερα χρήσις τής άναπνοής είναι πρὸς άέρισιν του αίματος· αλλά και είς άλλο χρησιμεύει ήμίν· ποιεί την φωνήν. Δέν θα ήδυνάμεθα νά λαλήσωμεν εάν δέν άναπνέωμεν. Ο ήχος τής φωνής γίνεται έν τή άκρά του λαιμου έν όργάνω τινι όμοιάζοντι πρὸς μουσικόν κιβώτιον κειμένω δέ επί τής έσχατιάς του λάρυγγος· έν τῷ κιβώτιῳ τούτῳ ύπάρχουσι δύο χορδαί τεταμέναι. Όταν λοιπόν λαλώμεν ή άδουμεν, ό ήχος γίνεται ώς έξής: ό άήρ έξερχόμενος των πνευμόνων, πλήττει τάς χορδάς ταύτας, και δονίζει αύτάς. Ακριβώς όπως αί χορδαί του βιολιου ήχουσιν όταν τό τόξον δι' αύτών διελάσῃ. Τό σπῆθος δυνάμεθα νά είπωμεν ότι είναι ό φυσστήρ του μικρού εκείνου μουσικού κιβωτίου ή όργάνου, τό όποιον έχομεν έν τῷ λάρυγγι.

Πολλά ζῶα έχουσι μουσικόν κιβώτιον έν τῷ λάρυγγι όμοιον τῷ ήμετέρῳ. Ο μυκηθμός τής άγελάδος, ή ύλακή του κυνός, μισούρισμα τής γαλῆς πάντα γίνονται έν τοιούτῳ κιβωτίῳ.

Οί ίχθυς ώς γινώσκετε δέν έχουσι φωνήν, διότι δέν έχουσι μουσικόν κιβώτιον. Εάν δέ είχον δέν θα ήδύνατο νά μεταχειρισθώσιν αύτό, διότι μόνον διά τής έμφυσήσεως άέρος έν αύτῷ δύναται νά γίνῃ χρήσις αύτου. Ο βάτραχος δέν δύναται νά μεταχειρισθῇ τό ίδιον τῷ έρώσον διατελεῖ ύπό τό ύδωρ, κοάζει μόνον όταν κινήσῃ τήν κεφαλήν αύτου έκτός του ύδατος.

ΠΟΙΚΙΛΑ

Έν ταίς Ηνωμέναις Πολιτείαις τής Αμερικῆς ύπάρχουσι 35 Πανεπιστήμια έχοντα 26,355 φοιτητάς, 123 Θεολογικά Σχολαί και 5,234 Ιεροσπουδασταί, 43 Νομικά Σχολαί και 2,671 φοιτηταί, 106 Ιατρικά, Φαρμακευτικά κτλ. 25 Σχολαί και 9,971 σπουδασταί. Πρὸς δέ περί τάς 4,000 Βιβλιοθήκαι έχουσαι 15,000,000 τόμους περίπου· 41 Σχολαί των κωφαλάλων και 5,000 μαθηταί· 29 Σχολαί των τυφλών και 2,000 μαθηταί.

Ο αριθμός του μαθητευομένου έν σχολείοις πληθυσμού υπολογίζεται είς 15,000,000, έξ ὧν τά 10,000,000 πράγματι φοιτῶσιν είς τά σχολεία. Επίσης ύπάρχουσι 70,000 Κυριακά σχολεία έν οίς φοιτῶσιν 7.000,000 παίδες άμφοτέρων των γενών.

— Ο δλικός αριθμός των Ίησουϊτών υπολογίζεται 9,546 ή 159 πλέον του παρελθόντος έτους και 4,694 πλέον του έτους 1847. Οί πλείστοι τούτων διαμένουν έν Γαλλίᾳ.

— Αί Ην. Πολ. τής Αμερικῆς καταναλίσκουσι τό έν τρίτον του δλικου προϊόντος του καφφέ, όπερ υπολογίζεται 7,000,000 καντάρια κατ' έτος.

— Κατά τό παρελθόν έτος ό αριθμός άντικειμένων εφρεθέντων είς τάς όδοὺς των Παρισίων και κατατεθέντων έν τῇ άστυ-

νομίᾳ ήν 4,222, έξ ὧν τά 213 έξητήθησαν και τά λοιπά έγέγοντο περιουσία των καταθεσάντων αύτά.

— Ο έν Νέα Υόρκη Σύλλογος πρὸς ύπεράσπισιν των ζῶων κατὰ τό παρελθόν έτος ένηργήσε την καταδίκην 892 προσώπων, άπήλλαξε τής έργασίας και περιποιήθη 1,802 πάσχοντας ήππους και ήλευθέρωσε περί τά 2,500 ζῶα έκ δεινῶν παθήσεων.

— Ο δλικός αριθμός των κληρικῶν έν ταίς Ην. Πολ. τής Αμερικῆς άνέρχεται είς 43,886, ό δέ τής Αγγλίας είς 31,942.

— Πρὸ 40 έτών οί κάτοικοι των Νήσων Figi ήσαν άνθρωποφάγοι, ήδη δέ περί τους 40,000 παίδας άμφοτέρων των γενών φοιτῶσιν είς κυριακά σχολεία και χιλιάδες των κατοίκων άπαδέχθησαν τον χριστιανισμόν.

— Έν Γαλλίᾳ ύπάρχουσι περί τά 35,000,000 καθολικοί χριστιανοί και 800,000 διαμαρτυρόμενοι.

— Έν Ινδίαίς είσι περί τάς 270,000 έντοπίων χριστιανῶν και περίπου 1,000 ιεραπόστολοί και έντόπιοι ιεροδιδάσκαλοι.

— Κατά τάς επισήμους στατιστικάς έν ταίς Ηνωμέναις Πολιτείαις τής Αμερικῆς. κατὰ τό έτος 1876 τά εισαχθέντα έμπορεύματα ήσαν αξίας 426,000,000 δολλάρων, τά δέ έξαχθέντα 590,000,000 δολλ. Τά εισαχθέντα νομίσματα άνήλθον είς την αξίαν 34,000,000 δολλάρων, τά δέ έξαχθέντα είς 56,000,000. Τά έξαχθέντα ύπερέβησαν τά εισαχθέντα κατὰ 142,000,000 δολλ.

— Οί έμμεσοί φόροι τής Γαλλίας παρέσχον έν τῷ πρώτῳ δεκαμήνῳ του έτους 1876, 96,000,000 φράγκων, ήτοι 19,200,000 δολλάρια πλείστον των ύπολογισθέντων.

— Τό έτος 1876 ή έξαχθετα τής Γαλλίας μάταξα άνήλθεν είς 296 έκατομ. φρ., ένφ τῷ 1875 άνήλθεν είς 376 έκατομ., τῷ δέ 1874 τά έξαχθέντα έκ του είδους τούτου άνήλθον είς 415 έκατομ. φρ., τῷ δέ 1873 είς 478. Όστε κατὰ παν έτος σημαντική έπήλθεν έλάττωσις, έξ ου και ή έν Αυσώνη μεγίστη νυν στενοχωρία των ύφαντων τής μετάξης.

ΛΥΣΙΣ ΓΡΙΦΟΥ 2.

M—Ia—S—τινα—P—ετη—Γ—ωα—του—Ον—φεν—γην—ναοι.

Μία έστιν άρετή: τό άποπον φεύγειν άεί.

Έλευσάν δέ τούτο οί κ. κ. Δ. Α. και Α. Κ. Σιγαλός. (Σύρος)

ΑΙΝΙΓΜΑ Γ'

Είμῃ νησοσ... δούλη, πρὸ πολλῶν ήδη έτών κίπτε... και στενάζω ύπό βίρβαρον ζυγόν.

Αν τήν καρδίαν μου κόψης είμῃ νησοσ ήλευθέρα και τής... πνέω τον καθάριον άέρα.

Εί δέ νυν... να μ' άλλέξης θέλεις γράμμα έν τῷ μέσῳ των λαϊμόνων θέλεις μ' εύρει έν τῷ άμα.

Αν δέ πάλιν... κεφαλήν μου την ίδίαν νά άποκόψης μὲι τομήςης, είς τό μένον μου λατρείαν

Πρόσφερε, διότι πάντα τής ζωής μου έγὼ άρχω, ύπιστόν είμῃ... και άθάνατον ύπάρχω.

ΑΙΝΙΓΜΑ 4.

MS π P μα K